

[Kurt Hansen]

tvangsbestemmelse, som vi er kategoriske modstandere af.

Derudover ønsker vi naturligvis heller ikke, at det arbejdsgivermisbrug, som finder sted inden for dette område omkring arbejdsløshedsdagpengene, alt i alt kommer til at betyde, at lønarbejderne får mindre frihed, fordi arbejdsgiverne efter indførelsen af bestemmelsen om, at de skal betale, når der er lukket mellem jul og nytår, naturligvis bruger § 17 b i et omfang, hvori de ikke hidtil har brugt denne paragraf.

Jeg vil godt spørge arbejdsministeren, hvad der ligger til grund for, at han så kategorisk kan afvise denne sammenhæng. Hvad ligger der af undersøgelser fra perioden omkring sidste jul og nytår, som viser, hvordan arbejdsgiverne har tvangslagt lønarbejdernes ferie dér? Jeg vil vove den påstand, at der er en stigning. Jeg mener, der må være en væsentlig stigning. Dette kunne jeg forstå at arbejdsministeren afviste. Jeg vil godt have, at dette bliver dokumenteret fra arbejdsministerens side. Ellers er det alene en løs påstand, der bygger på, at arbejdsgiverne ikke forsøger at udnytte de økonomiske muligheder, de har. Det ville naturligvis være tåbeligt. Vi regner ikke med, at arbejdsgiverne er så tåbelige, at de ikke forsøger at få det størst mulige økonomiske udbytte. Det har de altid gjort, og det gør de naturligvis også i denne sag. Derfor er vi overbevist om, at der er en voldsom stigning i tvangslægning af lønarbejdernes ferie.

Jeg vil godt spørge arbejdsministeren: er han dundrende uenig med den tidligere socialdemokratiske arbejdsminister hr. Erling Dinesen, når hr. Erling Dinesen som ordfører for socialdemokratiet i forbindelse med et forslag fra VKR-regeringen om at indføre denne § 17 b klart sagde, at den stred imod ILO-konventionen? Er arbejdsministeren dundrende uenig med den tidligere arbejdsminister i dette? Det var, hvad hr. Erling Dinesen sagde den 26. marts 1971 her i folketinget – Folketingstidende 1970–71, spalte 5190–5191. Jeg vil meget gerne have, at arbejdsministeren på dette punkt kommer ud af busken.

I forbindelse med det, arbejdsministeren var inde på om § 10, vil jeg godt gøre det helt klart, at får vi fjernet § 17 b fra ferieloven, er det selvfølgelig ikke sådan, at ferieloven er lige sagen, at den er sådan, som VS

mener den bør være. Vi har i vore bemærkninger til lovforslaget afslutningsvis klart sagt, at det alene er et begrænset initiativ, der hænger sammen med det altomfattende arbejdsgivermisbrug, der foregår af arbejdsløshedsdagpengene – et altomfattende arbejdsgivermisbrug, der er blevet dokumenteret ved de seneste arbejdsløshedsstatistikker, som klart viser, hvordan arbejdsgiverne sætter folk på arbejdsfordeling osv.

Det undrede mig naturligvis ikke, at socialdemokratiet havde skiftet holdning fra 1971, dengang hr. Erling Dinesen afviste den paragraf, som VS nu forsøger at få ud af lovgivningen. Det er jo socialdemokratisk politik i en nøddeskal: man har en holdning, til man tager en ny.

De borgerlige partiers afvisning undrer mig sådan set heller ikke, den var ret klar. De borgerlige går naturligvis ind for denne tvangsbestemmelse; de borgerlige går naturligvis ind for, at arbejdsgiverne skal have en omfattende mulighed for at udøve deres misbrug.

Hr. Lawaetz talte meget om denne ekstra uges ferie, lønarbejderne nu havde fået, og omtalte det som en vældig omkostning for erhvervslivet. Jeg synes, det er værd at gøre hr. Lawaetz opmærksom på, at den ekstra uges ferie blev gennemført i forbindelse med et overenskomstindgreb og blev gennemført i stedet for, at 2 dyrtidsportioner kom til udbetaling – 2 dyrtidsportioner, som lønarbejderne havde krav på. Det stod klart i et dokument, der var lavet i forbindelse med augustforlig nr. 1. Denne ekstra uges ferie var en såkaldt omkostning for arbejdsgiverne på omkring 1.800 kr. om året pr. lønarbejder. De 2 dyrtidsportioner, arbejdsgiverne blev sparet for, ville have været en såkaldt omkostning på 2.500 kr. Så man kan nok sige, at arbejdsgiverne alt i alt fik en pæn foræring, dengang der kom en ekstra uges ferie igennem. Det synes jeg er vigtigt at få slået fast, sådan at dette sludder med, at arbejdsgiverne er blevet pålagt det ene og det andet, kan tilbagevises.

Jeg vil videre sige til hr. Lawaetz: ja, naturligvis er vi interesseret i at få undergravet det private initiativ. Vi mener, det private initiativ er ødelæggende på mange leder og kanter. Det er bl. a. aldeles ødelæggende for, at 200.000 mennesker kan komme i arbejde. Det er det system, der blokerer for, at